

N'a tempestad' aquela
Caía com' on rayo cada gota
Y-en ningures se viu outra com' éla

Y-éla pra gardar o gando
N' as carballeiras veciñas.

Sobr' o seu corpiño morto,
Quediña, quediñamente,
Iban caíndo... caíndo...
As folepiñas d'a neve.

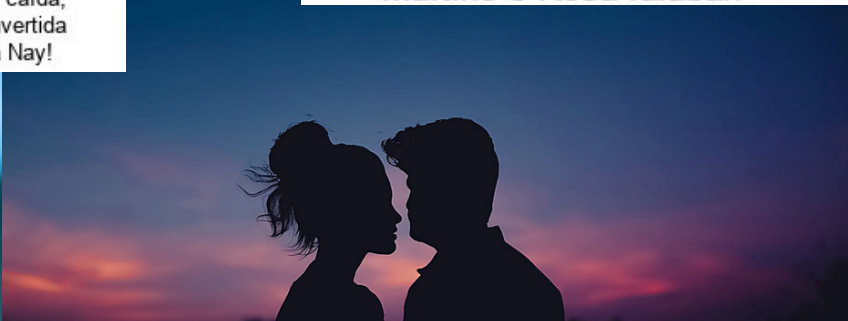

N'a praza de Vilanova,
D'o castelo ond' á cancela,
Martiño e Rosa falaban

Est' é unha pedriña pedra,
Est' é unha pedra pedriña,
Tan rara, tan pulidiña,
Com' outra n' orbe non hay.
¡Mesmo parece unha bágoa
D'os ollos de Dios caída,
Pra se quedar convertida
En cárcere de sua Nay!

Mais tén tan consumid' o corazon de pena
Qu' en nada topar pode consolo nin pracer
E chora que te chora, com' unha Madalena,
Dá lástema, abofellas, dá lástema de a ver.

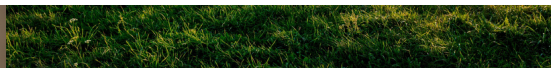

N'a faldra, sempre verdosa,
Esténdes' un val frorido,
Cuberto d' herbas cheirosas,

Aitana 3.º D Souto

¡Que teño! Direicho...
Pois... ¡téñoche lástema!
¡Treidora!